

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ד ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

.

תרגום לעברית

בא ראה, כל זמן שישראל רחוקים מהיכל המלך, כפיכול הגבירה התרחקה עמהם. מה הטעם? כי הגבירה לא הקדימה שבטה לבן הזה להלקותו כדי ללכת בדרך ישרה, כי המלך לא מלקה את בנו לעולמים, אלא משאיר הכל ביד הגבירה להנהיג את ההיכל ולהלקות את בנה ולהנהיגו בדרך האמת כנגד המלך.

טקסט הזוהר

ורזא דמלך דכתיב, (משלי לא) דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו (אמו ודאי), דא בת שבע, והא אתמר כתיב, (משלי י) משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו. תוגת אמו ודאי. חמי מה כתיב, בן חכם ישמח אב, בעוד דהאי בר אזיל באורח מישור, והוא חכימא, ישמח אב (כלל), דא מלכא קדישא לעילא. ישמח אב סתם. אשתכח האי בר באורחא תקלא, מה כתיב ובן כסיל תוגת אמו. תוגת אמו ודאי, דא כנסת ישראל. ורזא דמלך כתיב, (ישעיה נ) ובפשעכם שלחה אפכם.

וְסוּד הַדָּבָר - שְׁכָתוֹב (משלי לא) דְּבָרֵי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשָּׂא אֲשֶׁר יִסְרְתוּ אָמוֹ, (אמו ודאי) זוּ בַת שָׂבַע, וְהָרִי נֶאֱמַר הַכְּתוֹב (שם י) מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָב וּבֶן כָּסִיל תּוֹגַת אָמוֹ. תּוֹגַת אָמוֹ וְדָאִי. רָאָה מָה כְּתוֹב, בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָב. בְּעוֹד שֶׁהֵבֵן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהוּא חָכָם - יִשְׁמַח אָב (כלל), זֶה הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ לְמַעַלָּה. יִשְׁמַח אָב סֵתָם. נִמְצָא הֵבֵן הָיָה בְּדֶרֶךְ כּוֹשֶׁלֶת - מָה כְּתוֹב? וּבֶן כָּסִיל תּוֹגַת אָמוֹ. תּוֹגַת אָמוֹ וְדָאִי, זוּ כְּנֻסֶת יִשְׂרָאֵל. וְסוּד הַדָּבָר כְּתוֹב, (ישעיה נ) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלְחָה אֲמַכֶּם.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, לָא אֲשַׁתְּכַח חֲדוּתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּיּוּמָא דְסָלִיק שְׁלֹמֹה לְחַכְמָתָא, וְאָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים. כְּדִין נִהִירוּ אֲנָפוּי דְּמִטְרוֹנִיתָא, וְאֵתִי מַלְכָּא לְמִשְׁרֵי מְדוּרִיָּה עָמָה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלכים א ה) וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמֹה וְגו'. מֵאִי וַתֵּרֶב. דְּסָלְקָא שְׁפִירוּ דְּמִטְרוֹנִיתָא, וְאֵתֵרֶבִּיאַת בְּדֶרֶגָהָא עַל כָּל שְׁאָר דְּרָגִין, בְּגִין דְּמַלְכָּא שׁוֹי מְדוּרִיָּה בָּהּ. וְכָל כֹּף לָמָּה. בְּגִין דְּאִפִּיקַת בְּרָא חֲכִימָא דָּא לְעֵלְמָא. (נ' א למלכא)

תרגום לעברית

בָּא רָאָה, לָא נִמְצָאת שְׁמֻחָה לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ הַיּוֹם שֶׁעָלָה שְׁלֹמֹה לְחַכְמָה וְאָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים. אַזְ הָאִירוּ פָּנֵי הַגְּבִירָה, וְבָא הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁרוֹת אֶת מְדוּרוֹ עָמָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מלכים א ד) וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמֹה וְגו'. מָה זֶה וַתֵּרֶב? שֶׁעָלָה הִיפִי שֶׁל הַגְּבִירָה וְהִתְגַּדְּלָה בְּדֶרֶגוֹתֶיהָ עַל כָּל שְׁאָר הַדְּרָגוֹת, כִּי הַמֶּלֶךְ שָׁם אֶת מְדוּרוֹ עָמָה. וְכָל כֹּף לָמָּה? כִּי הוֹצִיאָה אֶת הֵבֵן הַחֲכָם הַזֶּה לְעוֹלָם (למלך).

טקסט הזוהר

וְכַד אִפִּיקַת לִיָּה לְשְׁלֹמֹה, לְכָל יִשְׂרָאֵל אִפִּיקַת, וְכָלֵהוּ הוּוּ בְּדֶרֶגִין עֲלָאִין וְכָאִין כְּשִׁלְמָה (ס' א בשלמא). דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהוּ, וְאִינוֹן בִּיָּה. וּכִיּוּמָא דְּשִׁכְלָל שְׁלֹמֹה בִּיתָא לְתַתָּא, אֶתְקִינַת מִטְרוֹנִיתָא בִּיתָא לְמַלְכָּא. וְשׁוֹי מְדוּרִיָּהוֹן כְּחָדָא, וְנִהִירוּ אֲנָפָהָא בְּחָדָה

שְׁלִימוֹ. כְּדִין אֲשֶׁתִּכַּח חֲדָוֹתָא לְכָלָא, לְעֵילָא וְתַתָּא. וְכָל כֹּה לָמָּה. בְּגִין דְּכַתִּיב, מִשָּׂא
אֲשֶׁר יִסְרְתוּ אִמּוֹ, דְּדַבֵּרְת לִיה לְרַעוּתָא דְּמִלְכָּא.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁהוֹצִיָּאָה אֶת שְׁלֹמֹה, הִיא הוֹצִיָּאָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָלָם הָיוּ בְּדַרְגּוֹת עֲלִיוֹנוֹת צְדִיקִים
כְּשֹׁלֹמֹה (בשְׁלֹמֹה), שֶׁהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַח בָּהֶם, וְהֵם בּוֹ. וּבִיּוֹם שֶׁתִּקֵּן שְׁלֹמֹה אֶת
הַבַּיִת לַמֶּטֶה, תִּקְנָה הַגְּבִירָה בֵּית לְמֶלֶךְ, וְשָׁמוּ מְדוּרָם יָחַד, וְהֵאִירוּ פָּנֶיהָ בְּשִׂמְחָה
וּשְׁלֵמוֹת. אֲזַי נִמְצְאָה שִׂמְחָה לְכָל, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְכָל כֹּה לָמָּה? כִּי כָתוּב מִשָּׂא אֲשֶׁר
יִסְרְתוּ אִמּוֹ, שֶׁהִנְהִיגָה אוֹתוֹ לְרָצוֹן הַמֶּלֶךְ.

טקסט הזהור

וְכַד הָאִי בַר כָּמָה דְּאַמִּינָא, (ס"א דאצטריך) לָא אֶתְדַּבֵּר לְרַעוּתִיהָ דְּמִלְכָּא. כְּדִין הִיא
עֲרִייתָא דְּכָלָא, עֲרִייתָא דְּכָל סְטָרִין דְּהָא מִלְכָּא פָּרִישׁ מִמַּטְרוֹנִיתָא, וּמַטְרוֹנִיתָא
אֶתְרַחֲקַת מִהִיכְלִיהָ, וּבְגִין כֹּה עֲרִייתָא הִיא דְּכָלָא. וְכִי לָא עֲרִייתָא הוּא, מִלְכָּא בָּלָא
מַטְרוֹנִיתָא, וּמַטְרוֹנִיתָא בָּלָא מִלְכָּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, עֲרוֹת אֲבִיהָ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא תִגְלֶה
אִמָּהּ הִיא. אִמָּהּ הִיא וְדָאִי, וְשָׂרְיָא עִמָּהּ, בְּגִינִי כֹה לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁהָבִין הַזֶּה, כָּמוֹ שֶׁאַמְרָנוּ (שְׁצָרִיךְ), אֵינּוּ מִתְנַהֵג לְרָצוֹן הַמֶּלֶךְ, אֲזַי זֶה עֲרוֹת הַכֹּל, עֲרוֹת
כָּל הַצְּדִדִּים, שֶׁהָרִי הַמֶּלֶךְ פּוֹרֵשׁ מִהַגְּבִירָה, וְהַגְּבִירָה הִתְרַחֲקָה מִהִיכְלוֹ, וּמִשּׁוּם כֹּה זֶה־הִיא
עֲרוֹת הַכֹּל. וְכִי אֵין זֶה עֲרוֹת, מֶלֶךְ בְּלִי גְבִירָה, וְגְבִירָה בְּלִי מֶלֶךְ?! וְעַל זֶה כָּתוּב, עֲרוֹת
אֲבִיהָ וְעֲרוֹת אִמָּהּ לֹא תִגְלֶה אִמָּהּ הִיא. אִמָּהּ הִיא וְדָאִי, וְשׁוֹרָה עִמָּהּ. מִשּׁוּם כֹּה לֹא
תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ.

רבי שמעון אקיש ידוי ובכה, ואמר ווי אי אימא וגלינא רזא, ווי אי לא אימא, דייבדון חברייא מלה. (יחזקאל יא) אהה יי' אלהים כלה אתה עושה את שארית ישראל. מאי אהה. ומאי כלה אתה עושה. אלא רזא דמלה, בזמנא דה' תתאה אתתרכת מהיכלא דמלכא, ה' אחרא עלאה בגינה מנעת ברכתא. וכדין כתיב, אהה כלה אתה עושה. בגין דכד איהי (נ"א האי ה') אתמנעת מברכאן, ה' אחרא מנעת לון מכלא. מאי טעמא. בגין דברכאן לא משתכחי, אלא באתר דשריין דכר ונוקבא.

תרגום לעברית

רבי שמעון הקיש ידיו ובכה ואמר: אוי אם אמר ואגלה סוד, אוי אם לא אמר, שיאבדו החברים דבר. (יחזקאל יא) אהה ה' אלהים כלה אתה עשה את שארית ישראל. מה זה אהה? ומה זה כלה אתה עשה? אלא סוד הדבר - בזמן שה' תחתונה התגדשה מהיכל המלה, ה' אחרת עליונה מנעת ברכתה, ואז כתוב, אהה כלה אתה עשה. משום שפשהיא (הה' הזאת) נמנעת מברכות, ה' אחרת מנעת אותם מהכל. מה הטעם? כי ברכות אינן מצויות, אלא במקום ששורים זכר ונקבה.

טקסט הזוהר

ועל דא כתיב, (ירמיה כה) יי' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו. על נוהו ממש. דא מטרוניתא, ודא הוא ודאי. ומאי אומר. אוי שהחרבתי את ביתי וכו'. ביתי זווגא דמטרוניתא. ודא הוא ודאי, ערות אביה וערות אמך לא תגלה. דהא מכל סטריין ערייתא הוא. וכדין, (ישעיה נ) לבשו שמים קדרות ושק הושם כסותם דהא אתר אחסנת ברכאן דמבועין דנחלין דהוו נגידין ושקיין פדקא חזו, אתמנעו.

ועל זה כתוב, (ירמיה כה) ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו. על נוהו ממש. זו הגבירה, וזהו ודאי. ומהו אומר? אוי שהחרבתי את ביתי וכו'. ביתי זהו זווג הגבירה. וזהו ודאי ערות אביה וערות אמה לא תגלה. שהרי מכל הצדדים זו ערוה. ואז, לבשו שמים קדרות ושק הושם פסותם, שהרי מקום ירשת הברכות של מעינות הנחלים שהיו שופעים ומשקים כראוי, נמנעו.

טקסט הזהיר

תנינן, כד אתפרש מלכא ממטרוניתא, ובכפאן לא משתכחון, כדין אקרי ו"י. מאי טעמא ו"י. דתניא, רישא דיסוד י', דהא יסוד ו' זעירא הוא, וקודשא בריך הוא ו' רברבא עלאה. ועל דא כתיב ו'ו תרין ווין כחדא, ורישא דהאי יסוד י' הוא. וכד אתרחקת מטרוניתא ממלכא, ובכפאן אתמנעו ממלכא, וזווגא לא אשתכח ברישא דיסוד, נטיל ו' עלאה להאי רישא דיסוד דהוא י', ונגיד ליה לגביה, כדין הוא ו"י, ו"י לכלא, לעלאין ותתאין.

תרגום לעברית

שנינו, כשנפרד המלך מן הגבירה ואין ברכות מצויות, אז נקרא ו"י. מה הטעם ו"י? שלמדנו, ראש היסוד י', שהרי יסוד הוא ו' קטנה, והקדוש ברוך הוא ו' גדולה עליונה. ולכן כתוב ו"ו, שתי וו"ם כאחד. והראש של היסוד הזה הוא י'. וכשמרחקת הגבירה מן המלך והברכות נמנעות מן המלך, והזווג לא נמצא בראש היסוד, נוטל ו' העליון את הראש הזה של היסוד, שהוא י', ומשפיעו אליו, ואז הוא ו"י, ו"י לכל, לעליונים ולתחתונים.

ועל דא תנינן, מיומא דאתחריב ירושלם, ברכאן לא אשתכחו בעלמא, ולית לה יום
דלא אשתכח ביה לוטין, דהא ברכאן אתמנעו בכל יום. אמר ליה, או הכי, או"י או
הו"י, (נ"א או וה') מהו.

תרגום לעברית

ועל זה שנינו, מיום שחרבה ירושלים לא נמצאו ברכות בעולם, ואין לה יום שלא
מצויים בו קללות, שהרי הברכות מנועות בכל יום. אמר לו, או כן: או"י, או: הו"י.
(או וה') מה הוא?

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ה ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אמר ליה, כד מלה תליא בתשובה, ולא תייבין, כדין ה' עלאה נטיל לון, ואנגיד לואו
וי', לגבה,

תרגום לעברית

אמר לו, כשהדבר תלוי בתשובה ולא שבים, אז ה' העליונה נוטלת אותם ומשפיעה
לוא'ו וי' אליה, כי לא שבים, ואז נקרא הוי. הוי כשהסתלק המלך למעלה למעלה,
וצווחים בני אדם ואין משגיח בהם. ואותו העליון אהיה הוא הטמיר, מעלה לו', וי'
אליו, כי לא התקבלה תפלתו, אז נקרא אוי, שהרי א' עולה לו' וי',
(שהיאא'עולהלה'לו'לי') ואז אין מצויה תשובה, ולכן הסתלקה מהאותיות הללו ה',
שהרי לא תלוי בתשובה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

